

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

27 септември 1988 година*

По съединени дела „дървесен пулп”

89/85

- 1) **A. Ahlström Osakeyhtiö**, Хелзинки
- 2) **Joutseno-Pulp Osakeyhtiö**, Joutseno,
- 3) **Kymmene Oy**, Хелзинки, правопреемник на **Oy Kaukas AB**, Lappeenranta,
- 4) **Kemi Oy**, Kemi,
- 5) **Oy Metsä-Botnia AB**, Kaskinen,
- 6) **Metsäliiton Teollisuus Oy**, Espoo,
- 7) **Veitsiluoto Oy**, правопреемник на **Oulu Oy**, Oulu,
- 8) **Oy Wilh. Schaumann AB**, Хелзинки,
- 9) **Sunilä Osakeyhtiö**, Sunila,
- 10) **Veitsiluoto Oy**, Kemi,
- 11) **Finncell**, Хелзинки,
- 12) **Enso-Gutzeit Oy**, Хелзинки,

всички финландски предприятия, за които се явява адв. А. von Winterfeld от Кьолн, със седалище в Люксембург при адв. Е. Arendt, 4 avenue Marie-Therese,

ищци,

срещу

Комисията на Европейските общности, за която се явява нейният правен съветник г-н А. McClellan и G. zur Hausen от г-н Р. J. Куурег, член на правния ѝ отдел, в качеството на представител, подпомаган от адв. S. Bose от Belmont European Community Law Office в Брюксел, със седалище в Люксембург при кантората на г-н Georgios Kremlis, член на правния отдел на Комисията, сграда Jean Monnet, Kirchberg,

ответник,

* Езика на производството: немски и английски.

104/85

Bowater Incorporated, Darien (Кънектикът, САЩ), за което се явява г-н D. Vaughan, QC, и от D. F. Hall, Solicitor, от Linklaters and Paines, Лондон, със седалище в Люксембург, при кантората на адв. Messrs Elvinger и Hoss, 15 Cote d'Eich,

ищец,

срещу

Комисията на Европейските общности, за която се явява нейният правен съветник г-н А. McClellan, от г-н В. Clarke-Smith и Р. J. Kuiper, членове на правния им отдел, в качеството на представители, подпомогнати от г-н N. Forwood, Barrister, със седалище в Люксембург при кантората на г-н Georgios Kremlis, член на правния отдел на Комисията, сграда Jean Monnet, Kirchberg,

ответник,

114/85

The Pulp, Paper and Paperboard Export Association, Bethlehem (Пенсилвания, САЩ), което включва американските предприятия:

- The Chesapeake Corporation,
- Crown Zellerbach Corporation,
- Federal Paper Board Company Inc.,
- Georgia-Pacific Corporation,
- The Mead Corporation,
- Scott Paper Company, и
- Weyerhaeuser Company,

За които се явява адв. М. Waelbroeck и А. Vandencastele, от адвокатска колегия Брюксел, със седалище в Люксембург при кантората на адв.Е. Arendt, 4 avenue Marie-Therese,

ищец,

срещу

Комисията на Европейските общности, за която се явява нейният правен съветник г-н А. McClellan, от г-н В. Clarke-Smith и Р. J. Kuiper, членове на правния им отдел, в качеството на представители, подпомогнати г-н N. Forwood, Barrister, със седалище в Люксембург при кантората на г-н Georgios Kremlis, член на правния отдел на Комисията, сграда Jean Monnet, Kirchberg,

ответник,

подпомогнат от

Обединеното кралство, за което се явява г-н Т. J. G. Pratt, Principal Assistant Treasury Solicitor, в качеството на представител, подпомогнат от сър Nicholas Lyell, QC, MP (the Solicitor-General) и професор R. Higgins, QC,

встъпила страна;

116/85

St. Anne-Nackawic Pulp and Paper Company Ltd, Nackawic (New Brunswick, Канада), за което се явява адв. D. Voillemot, адвокат в апелативния съд, Париж, със седалище в Люксембург при кантората на г-н J. Loesch, 8 rue Zithe,

ищец,

Комисията на Европейските общности, за която се явява нейният правен съветник г-н А. McClellan, от г-н В. Clarke-Smith и Р. J. Кууер, членове на правния отдел, в качеството на представители, подпомогнати от г-н N. Forwood, Barrister, със седалище в Люксембург при кантората на г-н Georgios Kremlis, член на правния отдел на Комисията, сграда Jean Monnet, Kirchberg,

ответник;

117/85

International Pulp Sales Company, Ню Йорк, за което се явява адв. I. Van Bael и J. F. Bellis от адвокатската колегия Брюксел, със седалище в Люксембург при кантората на адв. Messrs Elvinger и Hoss, 15 Cote d'Eich,

ищец,

срещу

Комисията на Европейските общности, за която се явява нейният правен съветник г-н А. McClellan, и от г-н В. Clarke-Smith и Р. J. Кууер, членове на правния отдел, в качеството на представители, подпомогнати от г-н N. Forwood, Barrister, със седалище в Люксембург при кантората на г-н G. Kremlis, член на правния отдел на Комисията, сграда Jean Monnet, Kirchberg,

ответник,

125/85

Westar Timber Ltd, Канада, за което се явява г-н С. Stanbrook (адвокатска колегия, Лондон) от Stanbrook и Нооер, Брюксел, и от г-н М. Siragusa (адвокатска колегия, Рим) от Cleary, Gottlieb Steen и Hamilton, rue de la Loi 23, Брюксел, със седалище в Люксембург при кантората на адв. Elvinger и Hoss, 15, Côte d'Eich,

ищец,

срещу

Комисията на Европейските общности, за която се явява нейният правен съветник г-н А. McClellan, от г-жа К. Banks и г-н М. Р. J. Кууер, членове на нейният правен отдел в качеството на представители, подпомогнати от г-н N. Forwood, Barrister, със седалище в Люксембург при кантората на г-н G. Kremlis, член на нейният правен отдел сграда Jean Monnet, Kirchberg,

ответник,

ПОДПОМОГНАТ ОТ

правителството на Обединеното кралство, за което се явява г-н Т. J. G. Pratt, Principal Assistant Treasury Soliciter, в качеството на представител, подпомогнат от сър Nicholas Lyell, QC, MP (Soliciter General) и от професор R. Higgins, QC, встъпила страна,

126/85

Weldwood of Canada Ltd, Канада, за което се явява г-н Christopher Prout, от Middle Temple, Barrister, и г-ца Alice Robinson, от Gray's Inn, Barrister, инструктирани от г-н J. M. Cochran III, от Wilkie Farr и Gallagher, Париж, със седалище в Люксембург при адв. Elvinger и Hoss, 15, Côte d'Eich, ищец,

срещу

Комисията на Европейските общности, за която се явява нейният правен съветник г-н А. McClellan, от г-н. P. J. Куурег и г-жа К. Banks, членове на нейният правен отдел, в качеството на представители, подпомогнати от г-н N. Forwood, Barrister, със седалище в Люксембург при кантората на г-н G. Kremlis, член на нейният правен отдел, сграда Jean Monnet, Kirchberg,

ответник,

ПОДПОМОГНАТ ОТ

правителството на Обединеното кралство, за което се явява г-н Т. J. G. Pratt, Principal Assistant Treasury Soliciter, в качеството на представител, подпомогнат от сър Nicholas Lyell, QC, MP (Soliciter General), и от професор R. Higgins, QC,

встъпила страна,

127/85

MacMillan Bloedel Ltd, Канада, за което се явява г-н С. Stanbrook (адвокатска колегия, Лондон), от Stanbrook и Hooper, Брюксел, от г-н P. Sambuc, от Boden, Oppenhoff и Schneider, и от адв. Cleary Gottlieb Steen и Hamilton, със седалище в Люксембург при адв. Elvinger и Hoss, 15, Côte d'Eich,

ищец,

срещу

Комисията на Европейските общности, за която се явява нейният правен съветник г-н А. McClellan, и от г-н P. J. Куурег и г-жа К. Banks, членове на нейният правен отдел, в качеството на представители, подпомогнати от г-н N. Forwood, Barrister, със седалище в Люксембург при кантората на г-н G. Kremlis, член на нейният правен отдел, сграда Jean Monnet, Kirchberg,

ответник,

ПОДПОМОГНАТ ОТ

правителството на Обединеното кралство, за което се явява г-н Т. J. G. Pratt, Principal Assistant Treasury Solicitor, в качеството на представител, подпомогнат от сър Nicholas Lyell, QC, MP (Solicitor General) и от професор R. Higgins, QC,

встъпила страна,

128/85

Canadian Forest Products Ltd, Канада, за което се явява г-н С. Stanbrook (адвокатска колегия, Лондон) от Stanbrook и Ноорер, Брюксел, и от М. Siragusa (адвокатска колегия, Рим) от Cleary, Gottlieb, Steen и Hamilton, със седалище в Люксембург при кантората на адв. Messrs Elvinger и Hoss, 15 Cote d'Eich,

ищец,

срещу

Комисията на Европейските общности, за която се явява нейният правен съветник г-н А. McClellan, от г-н Р. J. Куурер и К. Banks, членове на нейният правен отдел, в качеството на представители, подпомогнати от г-н N. Forwood, Barrister, със седалище в Люксембург при кантората на г-н Georgios Kremlis, член на нейният правен отдел, сграда Jean Monnet, Kirchberg

ответник,

подпомогнат от

правителството на Обединеното кралство, за което се явява г-н Т. J. G. Pratt, Principal Assistant Treasury Solicitor, в качеството на представител, подпомогнат от сър Nicholas Lyell, QC, MP (Solicitor-General) и професор R. Higgins, QC,
встъпила страна;

129/85

British Columbia Forest Products Ltd, Канада, за което се явява г-н С. Stanbrook (адвокатска колегия, Лондон) от Stanbrook и Ноорер, Брюксел, със седалище в Люксембург при кантората на адв. Messrs Elvinger и Hoss, 15 Cote d'Eich,

ищец,

Комисията на Европейските общности, за която се явява нейният правен съветник г-н А. McClellan, от г-н Р. J. Куурер и К. Banks, членове на нейният правен отдел, в качеството на представители, подпомогнати от г-н N. Forwood, Barrister, със седалище в Люксембург при кантората на г-н Georgios Kremlis, член на нейният правен отдел, сграда Jean Monnet, Kirchberg,

ответник,

подпомогнат от

правителството на Обединеното кралство, за което се явява г-н Т. J. G. Pratt, Principal Assistant Treasury Solicitor, в качеството на представител, подпомогнат от сър Nicholas Lyell, QC, MP (Solicitor-General) и професор R. Higgins, QC,

встъпила страна;

с предмет отмяна на Решение на Комисията от 19 декември 1984 г. относно производство съгласно член 85 от Договора за ЕИО (IV/29.725- дървесен пулп) (ОВ 1985, L 85, стр. 1),

СЪДЪТ,

в състав: г-н Mackenzie Stuart, председател, г-н G. Bosco, г-н O. Due, г-н J. C. Moitinho de Almeida и г-н G. C. Rodríguez Iglesias, (председатели на състав), г-н T. Koopmans, г-н U. Everling, г-н K. Bahlmann, г-н Y. Galmot, г-н C. N. Kakouris, г-н R. Joliet, г-н T. F. O'Higgins и г-н F. A. Schockweiler, съдии,

генерален адвокат: г-н M. Darmon,

секретар: Н. А. Riühl, главен администратор,

като взе предвид доклада от съдебното заседание, както е изменен и последващата устна фаза на 12 януари 1988 г.,

след изслушване на становището на генералния адвокат, представено на заседание на 25 май 1988 г.,

постанови настоящото

Решение

1. С искова молба, подадени в секретариата на Съда между 4 и 30 април 1985 г., производителите на дървесен пулп и две сдружения на производителите на дървесен пулп, всички със седалище извън Общността, са завели дело съгласно член 173, алинея 2 от Договора за ЕИО за отмяна на Решение IV/29.725 от 19 декември 1984 г. (ОВ 1985, L 85, стр. 1), в което Комисията е установила, че те са извършили нарушение на член 85 от Договора и им е наложила глоби.

2. Тези нарушения се състоят в: съгласуване между тези производители на цените, които се обявяват всяко тримесечие на потребителите в Общността и на действителните цени на сделките, които се начисляват на тези потребители (член 1, параграфи 1 и 2 от Решението); препоръки за цени, отправени към неговите членове от Pulp Paper and Paperboard Export Association of the United States (наричано по-нататък "КЕА", предишен Kraft Export Association), сдружение на редица производители от САЩ (член 1, параграф 3); а, по отношение на Fincell, общата организация за продажби на около 10 финландски производители, обмен на отделни данни за цените с някои други производители на дървесен пулп в рамките на Центъра за научни изследвания и информация за Европейската промишленост за производство на пулп и хартия, който се ръководи от тръста Fides of Switzerland (член 1, параграф 4).

3. В точка 79 от оспорваното решение Комисията излага основанията, които по нейно мнение обосновават юрисдикцията на Комисията за прилагане на член 85 от Договора за въпросното съгласуване. Тя посочва на първо място, че всички, за които се отнася решението или са изнасяли директно за купувачите в Общността или са извършвали

търговска дейност вътре в Общността чрез клонове, филиали, агенции или други организации в Общността. По-нататък тя подчертава, че съгласуването е било прилагано за болшинството от продажбите на тези предприятия за и вътре в Общността. И накрая, тя заявява, че две-трети от общите доставки и 60 % от потреблението на въпросния продукт в Общността са били засегнати от това съгласуване. Комисията е направила заключение, че: „Въздействието на споразуменията и практиките за цените обявени и/или начислявани на потребителите и при препродажба на пулп в рамките на Европейската икономическа общност е било поради това не само значително, но и планирано и е било основен и пряк резултат от споразуменията и цените”.

4. Конкретно по отношение на финландските предприятия и тяхното сдружение, Fincell, Комисията посочва в точка 80 от решението, че споразумението на свободна търговия между Общността и Финландия (ОВ 1973, L 328, стр. 1) „не съдържа разпоредба, която пречи на Комисията да приложи незабавно член 85, параграф 1 от Договора за ЕИО, когато се засяга търговията между държави-членки”.

5. Повечето от ищите правят възражение относно юрисдикцията на Комисията да прилага своите правила за конкуренцията спрямо тях. На 8 юли 1987 г. Съдът е решил на първа инстанция да изслуша аргументите на страните по този въпрос. С Определение от 16 декември 1987 г. Съдът обедини делата за целите на устната процедура и решението.

6. Всички ищи, които са направили възражение относно юрисдикцията, твърдят на първо място, че като прилага правилата на Договора относно конкуренцията към тях, Комисията е изтъквала неправилно териториалния обхват на член 85. Те отбелязват, че в своето Решение от 14 юли 1972 г. (по дело 48/69 ICI v Commission, Recueil, стр. 619) Съдът не е приел „доктрината за въздействието”, а е подчертал, че въпросният случай води до ограничаване на конкуренцията в рамките на общия пазар, поради дейностите на филиалите, което може да се случи във вина на основните дружества. Ищите добавят, че дори ако в правото на Общността има основание за прилагане на член 85 към тях, прилагането на правилото, изтъкувано по този начин, би противоречало на международното публично право, което изключва всякаква претенция на Общността да регулира поведение, което да ограничава конкуренцията, приета извън територията на Общността, просто само поради икономическото въздействие, което това поведение оказва вътре в Общността.

7. Ищите, които са членове на КЕА възразяват още, че прилагането на правилата на Общността за конкуренцията към тях е в противоречие с международното публично право, доколкото то нарушава принципа за ненамеса. Те твърдят, че в този случай прилагането на член 85 е навредило на интересите на САЩ за поощряване на износа на предприятията на Съединените щати, както е било признато в Webb-Pomerene Act от 1918 г., съгласно който сдруженията за износ, като КЕА, се освобождават от задълженията по антитръстовите закони на САЩ.

8. Някои канадски ищи също твърдят, че чрез налагането на глоби на тях и като намаляването на глобите се поставя в зависимост от това дали производителите ще

дадат обещания за тяхното бъдещо поведение, е нарушен суверенитетът на Канада и по този начин е нарушен принципът на приятелски отношения между държавите, основани на взаимна изгода.

9. Финландските ищци считат, че във всеки случай за тяхното поведение могат да бъдат прилагани единствено правилата за конкуренцията, които се съдържат в споразумението за свободна търговия между Общността и Финландия, за изключване на член 85 от Договора за ЕИО, и че поради това Общността е трябвало да се консултира с Финландия относно мерките, които тя предвижда да приеме във връзка с въпросното споразумение, по реда, предвиден в член 27 от това споразумение.

10. Позовава се на протокола от съдебното заседание за по-пълно отчитане на фактите, процедурата и аргументите на страните, които се упоменават или дискутират по-нататък, доколкото е необходимо за мотивите на Съда.

Неправилна оценка на териториалния обхват на член 85 от Договора и несъответствие на решението с международното публично право

а) по отношение на отделните предприятия

11. Що се отнася до възражението, което се отнася до нарушението на член 85 от самия Договор, трябва да се припомни, че тази разпоредба забранява всички споразумения между предприятия и съгласувани практики, които могат да засегнат търговията между държавите-членки и които имат за предмет или резултат ограничаване на конкуренцията в рамките на общия пазар.

12. Трябва да се отбележи, че основните източници на доставка на дървесен пулп са извън Общността, в Канада, Съединените щати, Швеция и Финландия и че поради това пазарът има световни измерения. Когато производителите на дървесен пулп, установени в тези страни продават директно на производители, установени в Общността и се включват в конкуренцията на цените, за да спечелят поръчки от тези купувачи, това представлява конкуренция в рамките на общия пазар.

13. Оттук следва, че когато тези производители се договорят за цените, предлагани на техните купувачи в Общността и осъществят тази договореност като продават на цените, които всъщност са съгласувани предварително, те участват в договореност, която по смисъла на член 85 от Договора има за предмет и резултат ограничаване на конкуренцията вътре в общия пазар.

14. Следователно, може да се направи заключение, че като прилага правилата за конкуренцията по Договора при обстоятелствата на този случай към предприятия, чиито централни управления се намират извън Общността, Комисията не е направила неточна оценка на териториалния обхват на член 85.

15. Ищците са възразили, че решението е несъвместимо с международното публично право на основание на това, че прилагането на правилата за конкуренция в този случай е обосновано изключително от икономическия отзвук в общия пазар на поведение, което ограничава конкуренцията, което е било прието извън Общността.

16. Следва да се отбележи, че нарушение на член 85, като например сключването на споразумение, което е имало като последица ограничаването на конкуренцията вътре в общия пазар, се състои от поведение, съставено от два елемента: формулирането на споразумението, решението или съгласуваната практика и тяхното изпълнение. Ако приложимостта на забраните, установени съгласно конкурентното право е поставена в зависимост от мястото, където е формулирано споразумението, решението или съгласуваната практика, резултатът очевидно би бил да се даде на предприятията лесно средство за избягване на тези забрани. Затова решаващ фактор е мястото, където то се изпълнява.

17. В този случай производителите са изпълнили тяхната договореност за цените в общия пазар. В това отношение е без значение дали те са използвали филиали, агенти, подизпълнители или клонове вътре в Общността, за да направят своите контакти с купувачи вътре в Общността.

18. Следователно юрисдикцията на Общността за прилагане на нейните правила относно конкуренцията към това поведение се обхваща от принципа за териториалност, както е общопризнато в международното публично право.

19. Що се отнася до аргумента, основан на нарушението на принципа за ненамеса, трябва да се отбележи, че ищците, които са членове на КЕА, са се позовали на правило, съгласно което когато две държави имат юрисдикция да приемат и изпълняват правила и резултатът от тези правила е, че едно лице става предмет на противоречиви заповеди относно поведението, което то трябва да възприеме, всяка държава е длъжна да упражнява своята юрисдикция съдържано. Ищците правят заключение, че като е пренебрегнала това правило при прилагането на своите правила относно конкуренцията, Общността е нарушила принципа за ненамеса.

20. Не е необходимо да се прави справка за съществуването в международното право на такова правило, тъй като е достатъчно да се посочи, че условията за неговото приложение във всеки случай не са удовлетворени. В този случай няма никакво противоречие между поведението, което се изисква от Съединените щати и това, което се изисква от Общността, тъй като със закона *Webb Pomerene Act* просто образуването на износни картели се освобождава от прилагането на антиitrustовите закони на Съединените щати, но не се изисква такива картели да бъдат създавани.

21. Освен това трябва да се подчертае, че когато Комисията, в изпълнение на Препоръката на Съвета на ОИСР от 25 октомври 1979 г. (*Acts of the Organization*, Vol. 19, стр. 376), за сътрудничество между държавите-членки по ограничителните търговски практики, които засягат международната търговия е консултирала властите

на САЩ, те не са направили никакви възражения относно какъвто и да е конфликт на юрисдикция.

22. Относно аргумента, свързан с принципа на приятелски отношения между държавите, основани на взаимна изгода, достатъчно е да се отбележи, че това е равнозначно да се постави под съмнение юрисдикцията на Общността за прилагане на нейните правила за конкуренцията за поведение като това, което е намерено, че съществува в този случай и че, като такъв, този аргумент вече е бил отхвърлен.

23. Следователно, следва да се направи заключение, че решението на Комисията не е в противоречие с член 85 от Договора или на правилата на международното публично право, на които се позовават ищците.

б) по отношение на КЕА

24. Съгласно неговия устав, КЕА е сдружение с нестопанска цел, чиято цел е да подпомага търговските интереси на своите членове при износа на техните продукти и да служи основно като информационен център за своите членове, като им дава информация за пазари за техния износ. Самото сдружение КЕА не се занимава с производство, продажба или разпространение.

25. Трябва да се подчертае още, че в рамките на КЕА са сформирани редица групи, включително пулпова **група**, за да се обхванат различните сектори на промишлеността за производство на пулп и хартия. Съгласно член 1 от вътрешния правилника на КЕА, предприятия могат да се присъединят към КЕА само като станат членове на една от тези групи. В член 2 от същия правилник е предвидено групите да имат пълна независимост в управлението на техните дела.

26. Накрая следва да се отбележи, че съгласно меморандума, приет от група „дървесен пулп“, посочен в точка 32 от оспорваното решение, членовете на групата могат да сключват ценови споразумения на срещи, които те провеждат от време на време, при условие че всеки член е уведомен предварително, че цените ще бъдат разисквани и че на срещата има кворум. Единодушното съгласие на присъстващите членове е задължително също и за членовете, които отсъстват в момента на приемане на решението.

27. От гореизложеното е видно, че препоръките на КЕА относно цените не могат да бъдат разграничени от споразуменията за цените, сключвани от предприятията, които са членове на групата „дървесен пулп“, и че КЕА няма отделна роля в изпълнението на тези споразумения.

28. При тези обстоятелства решението, доколкото то касае КЕА, трябва да се счита за недействително.

Относно прилагането или неприлагането на правилата за конкуренцията в Споразумението за свободна търговия между Общността и Финландия

29. Необходимо е да се определи дали, както твърдят ищците, членове 23 и 27 от Споразумението за свободна търговия могат да изключат приложението на член 85 от Договора за ЕИО що се отнася до търговията между Общността и Финландия.

30. Преди всичко следва да се отбележи, че съгласно член 23, параграф 1 от Споразумението за свободна търговия, в частност споразуменията и съгласуваните цени, които имат за цел или резултат ограничаването на конкуренцията, са несъвместими с правилното функциониране на споразумението, доколкото те могат да засегнат търговията между Общността и Финландия. Съгласно член 23, параграф 2, ако една договаряща страна счете, че дадена практика е несъвместима с член 23, параграф 1, тя може да вземе съответни мерки, съгласно процедурите, установени в член 27. Във връзка с тези процедури, тя трябва да се консултира с другата договаряща страна в рамките на Съвместния комитет, за да постигне споразумение за мерките, които тя предлага да се приемат за спиране на престъпните практики. Ако не може да се постигне споразумение, заинтересуваната договаряща страна може да приеме предохранителни мерки

31. Трябва да се отбележи също така, че членове 23 и 27 от Споразумението за свободна търговия включват условието, че договарящите страни имат правила, които им дават възможност да предприемат действия срещу договорености, които те счестат за несъвместими с това споразумение. Що се отнася до Общността, тези правила могат да бъдат само разпоредбите на членове 85 и 86 от Договора. Поради това прилагането на тези членове не се изключва от Споразумението за свободна търговия.

32. И накрая следва да се подчертае, че в този случай Общността е приложила правилата за конкуренцията към финландските ищци не поради това, че те са се договорили помежду си, а заради това, че са участвали в много по-широка договореност с предприятия от САЩ, Канада и Швеция, което е ограничавало конкуренцията в самата Общност. Не само търговията с Финландия е била засегната. При това положение повдигане на въпроса до Съвместния комитет вероятно не би могло да доведе до приемането на подходящи мерки.

33. Следователно, възражението, което се отнася до изключителното приложение на правилата относно конкуренцията в Споразумението за свободна търговия между Общността и Финландия трябва да бъде отхвърлено.

По изложените съображения, Съдът, преди да се произнесе с решение по всички възражения, като реши:

1. Отхвърля възражението, което се отнася до неправилната оценка на териториалния обхват на член 85 от Договора и несъответствието на Решение IV/29725 на Комисията от 19 декември 1984 г. с международното публично право.

2. Обявява Решение IV/29725 на Комисията от 19 декември 1984 г. за недействително дотолкова, доколкото то се отнася до Pulp Paper and Paperboard Export Association of the United States.

3. Отхвърля възражението, което се отнася до изключителното приложение на правилата за конкуренцията в Споразумението за свободна търговия между Общността и Финландия.

4. Делото е върнато на пети състав за разглеждане на другите възражения.

5. Разпорежда присъждането на разноските да стане на по-късен етап от процедурата.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 27 септември 1988 година.

Подписи